

Sovjet-Unie

Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

Gesloten te Moskou, op 21 november 1986

tekst gepubliceerd: Trb. 1987, 45
authentieke teksten: Nederlands, Russisch en Engels
inwerkingtreding: 27 september 1987 (zie Trb. 1987, 152)
van toepassing: 1 januari 1988

Artikel 1. Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op inwoners van een van de Staten of van beide Staten.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst betekent de uitdrukking 'inwoner van een Staat' iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn verblijf of plaats van leiding.
3. De uitdrukking 'inwoner van beide Staten' betekent een persoon die gedurende hetzelfde tijdvak inwoner is van elk van de Staten.
4. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het derde lid inwoner van beide Staten is, wordt zijn positie bepaald overeenkomstig de volgende regels:
 - a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in elk van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
 - c. indien hij in elk van de Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
 - d. indien elk van de Staten hem beschouwt als zijn onderdaan of indien geen van de Staten hem beschouwt als zijn onderdaan, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming overeenkomstig de bepalingen van artikel 20.
5. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het derde lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 2. Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen van zowel een nationaal als een lokaal karakter die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven in overeenstemming met de wetgeving van elk van de Staten:
 - a. voor het Koninkrijk der Nederlanden:
 - de inkomstenbelasting,
 - de loonbelasting,
 - de vennootschapsbelasting,
 - de dividendbelasting,
 - de vermogensbelasting;
 - b. voor de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken:
 - the income tax on foreign legal persons (de inkomstenbelasting van buitenlandse rechtspersonen),
 - the income tax on population (de inkomstenbelasting van de bevolking),
 - the agricultural tax (de landbouwbelasting),
 - the tax on the owners of buildings (de belasting van de eigenaren van gebouwen),
 - the ground tax (de grondbelasting),
 - the tax on the owners of means of transport (de belasting van de eigenaren van vervoermiddelen).

2. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle belastingen waarvan het karakter in wezen gelijksoortig is aan dat van de belastingen vermeld in het eerste lid en die na de datum van ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven.

Artikel 3. Enige algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst hebben de hieronder genoemde uitdrukkingen de navolgende betekenis:
 - a. 'een Staat' betekent, al naar de context vereist, het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) of de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken (USSR);
 - b. 'persoon' betekent:
 1. voor Nederland, een natuurlijke persoon of een lichaam, omvattende elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing in Nederland als rechtspersoon wordt behandeld;
 2. voor de USSR, een natuurlijke persoon of een rechtspersoon of andere organisatie opgericht ingevolge van wetgeving van de USSR of van elke Unie-republiek, die voor de belastingheffing in de USSR als rechtspersoon wordt behandeld;
 - c. 'internationaal verkeer' betekent alle vervoer van vracht of passagiers door elk vervoermiddel dat wordt geëxploiteerd door een persoon waarvan de plaats van werkelijke leiding in een van de Staten is gelegen, behalve wanneer het vervoer slechts plaatsvindt tussen plaatsen die in de andere Staat zijn gelegen;
 - d. 'bevoegde autoriteit' betekent:
 1. voor Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 2. voor de USSR het Ministerie van Financiën van de USSR of de bevoegde vertegenwoordiger daarvan.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke niet in de Overeenkomst omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving, in de eerste plaats de belastingwetgeving, van die Staat.

Artikel 4. Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking 'vaste inrichting' een bureau, een kantoor of elke andere vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan een inwoner van een Staat werkzaamheden uitoefent in de andere Staat.
2. Werkzaamheden in samenhang met een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden worden geacht niet te worden uitgeoefend door middel van een vaste inrichting indien de duur van de werkzaamheden 12 maanden niet overschrijdt. Indien de duur van de werkzaamheden 12 maanden overschrijdt, kan de bevoegde autoriteit van de Staat op het grondgebied waarvan zulk een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden zich bevindt, op verzoek van de persoon die zulke werkzaamheden uitoefent, die werkzaamheden aanmerken als niet te worden uitgeoefend door middel van een vaste inrichting.
3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid worden de volgende soorten werkzaamheden van een inwoner van een Staat geacht niet te worden uitgeoefend door middel van een vaste inrichting in de andere Staat:
 - a. het gebruikmaken van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan die persoon toebehorende goederen of koopwaar;
 - b. de verkoop, na een tentoonstelling of jaarbeurs, van aan die persoon toebehorende tentoongestelde goederen of koopwaar;
 - c. het in voorraad houden van aan die persoon toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
 - d. het in voorraad houden van aan die persoon toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere persoon;
 - e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor die persoon goederen of koopwaar aan te kopen, inlichtingen in te winnen of te verspreiden of marktonderzoek te doen dat van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
 - f. het uitvoeren van werkzaamheden op het gebied van ordening, ontwikkeling en wetenschappelijk onderzoek (daaronder begrepen gezamenlijke werkzaamheden), van ingenieurswerkzaamheden, proefnemingen, van technische diensten, of van werkzaamheden van toezichhoudende of adviserende aard;

- g. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor die persoon enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
 - h. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting om verscheidene van de in de letters a. tot en met g. genoemde werkzaamheden uit te oefenen, mits het totaal van de werkzaamheden voor die persoon van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.
4. De volgende soorten van werkzaamheden van een inwoner van een Staat worden, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, ook geacht niet te worden uitgeoefend door middel van een vaste inrichting in de andere Staat: het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting uitsluitend voor de vergemakkelijking van het afsluiten of slechts de ondertekening van overeenkomsten betreffende leningen, de levering van goederen of koopwaar of de verlening van technische diensten, ongeacht of deze werkzaamheden van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben of de hoofdactiviteit vormen voor die persoon.
5. Indien een inwoner van een Staat werkzaamheden uitoefent in de andere Staat door middel van een vertegenwoordiger, wordt die inwoner, niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid, geacht in de andere Staat een vaste inrichting te bezitten met betrekking tot alle werkzaamheden die de vertegenwoordiger voor die inwoner verricht, indien de vertegenwoordiger voldoet aan elk van de volgende voorwaarden:
- a. hij bezit een machtiging om namens die persoon in de andere Staat overeenkomsten af te sluiten;
 - b. hij oefent dit recht gewoonlijk uit;
 - c. hij is niet een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het zesde lid;
 - d. zijn werkzaamheden blijven niet beperkt tot die werkzaamheden genoemd in het derde en vierde lid.
6. Een inwoner van een Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat hij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits laatstgenoemde personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
7. Alleen de omstandigheid dat een inwoner van een Staat een inwoner van de andere Staat beheerst of wordt beheerst door een inwoner van de andere Staat of in die andere Staat zaken doet, stempelt een van beide inwoners niet tot een vaste inrichting van de andere.

Artikel 5. Winst

1. Voordelen, daaronder begrepen inkomsten uit werkzaamheden anders dan in dienstbetrekking, verkregen door een inwoner van een Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat zijn bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, indien een inwoner van een Staat in de andere Staat zijn bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die hij geacht zou kunnen worden te behalen, indien hij een zelfstandige persoon zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen met de inwoner waarvan hij een vaste inrichting is.
3. Bij het bepalen van de voordelen verkregen door middel van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.
4. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend op grond van:
- a. de enkele aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de inwoner waarvan zij een vaste inrichting is, of
 - b. de werkzaamheden genoemd in artikel 4, vierde lid.
5. In geval van voordelen uit werkzaamheden van toezichthoudende aard, leveringen, installatie- of constructiewerkzaamheden is slechts zoveel hiervan toe te rekenen aan een vaste inrichting als volgt uit het werkelijk door die vaste inrichting verrichten van deze werkzaamheden. Dienovereenkomstig worden voordelen uit de leveringen van goederen aan die vaste inrichting door het hoofdkantoor, een andere vaste inrichting of een derde persoon, al of niet in samenhang met deze werkzaamheden, niet toegerekend aan die vaste inrichting.
6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 6. Winst uit internationaal verkeer

1. Voordelen uit internationaal verkeer verkregen door een inwoner van een Staat zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van die inwoner is gelegen.
2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
3. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een 'pool', een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal geëxploiteerd agentschap.

Artikel 7. Dividenden

1. Dividenden betaald door een persoon die inwoner is van een Staat aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze dividenden mogen echter ook in de Staat waarvan de persoon die de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 15 percent van het brutobedrag van de dividenden niet overschrijden.
3. De bevoegde autoriteit van de Staat waarvan de persoon die de dividenden betaalt inwoner is, regelt de wijze van toepassing van het tweede lid.
4. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van de persoon die de dividenden betaalt ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.
5. De uitdrukking 'dividenden', zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen en inkomsten uit rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan de persoon die de winsten uitdeelt inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.
6. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, die inwoner is van een Staat, in de andere Staat waarvan de persoon die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf of werkzaamheden anders dan in dienstbetrekking uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 5 van toepassing.

Artikel 8. Interest

1. Interest afkomstig uit een Staat en betaald aan een inwoner van de andere Staat, is slechts belastbaar in die andere Staat.
2. De uitdrukking 'interest', zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, doch niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, alsmede alle andere inkomsten die door de wetgeving van de Staat waarvan de persoon die de interest betaalt inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als interest.
3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de genietter van de interest, die inwoner is van een Staat, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf of werkzaamheden anders dan in dienstbetrekking uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 5 van toepassing.
4. Indien het bedrag van de betaalde interest hoger is dan het bedrag dat zou zijn overeengekomen tussen onafhankelijke partijen, blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 9. Vergoedingen voor auteursrechten en licenties

1. Vergoedingen voor auteursrechten en licenties afkomstig uit een Staat en betaald aan een inwoner van de andere Staat zijn slechts belastbaar in die andere Staat.
2. De uitdrukking 'vergoedingen voor auteursrechten en licenties', zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap – daaronder begrepen bioscoopfilms en films of geluidsbanden voor radio, televisie en geluidsweergave –, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een dienstenmerk, een handelsnaam, een tekening, een model of staal, een ontwerp, een computerprogramma, een geheim recept, een werkwijze, of alle andere uitvindingen of vernieuwingen, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap (know-how).
3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de vergoedingen voor auteursrechten en licenties, die inwoner is van een Staat, in de andere Staat waaruit de vergoedingen voor auteursrechten en licenties afkomstig zijn een bedrijf of werkzaamheden anders dan in dienstbetrekking uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan die vergoedingen verschuldigd zijn, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 5 van toepassing.
4. Indien het bedrag van de vergoedingen voor auteursrechten en licenties hoger is dan het bedrag dat zou zijn overeengekomen tussen onafhankelijke partijen, blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 10. Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Staat uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen die in de andere Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.
2. De uitdrukking 'onroerende goederen' heeft de betekenis welke daaraan wordt gehecht volgens de wetgeving van de Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. Voor Nederland omvat de uitdrukking vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
inkomen en naar het vermogen

Artikel 11. Inkomsten uit de vervreemding van vermogen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Staat uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals bedoeld in artikel 10 en die zijn gelegen in de andere Staat mogen in die andere Staat worden belast.
2. Inkomsten verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het vermogen van een vaste inrichting die een inwoner van een Staat in de andere Staat heeft, daaronder begrepen inkomsten verkregen uit de vervreemding van alle vermogensbestanddelen van die vaste inrichting, mogen in die andere Staat worden belast.
3. Inkomsten verkregen door een persoon uit de vervreemding van vervoermiddelen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, of van roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze vervoermiddelen, zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van die persoon is gelegen. De bepalingen van artikel 6, tweede lid, vinden hierbij toepassing.
4. Inkomsten verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 12. Inkomsten uit dienstbetrekking

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 13 en 14 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Staat ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:
 - a. de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
 - b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
 - c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die de werkgever in de andere Staat heeft.
3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend in de andere Staat slechts belastbaar in de eerstgenoemde Staat indien de dienstbetrekking wordt uitgeoefend in samenhang met een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden en de in samenhang met zulk een plaats van uitvoering uitgeoefende werkzaamheden geacht worden niet te worden uitgeoefend door middel van een vaste inrichting overeenkomstig de bepalingen van artikel 4, tweede lid.
4. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend op vervoermiddelen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd slechts in die Staat belastbaar.
5. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel, mogen, wat Nederland betreft, bestuurdersbeloningen (directors' fees) en andere beloningen verkregen door een inwoner van een Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer, van bestuurder of van commissaris van een lichaam dat inwoner is van de andere Staat, in die andere Staat worden belast in overeenstemming met de bepalingen van zijn belastingwetgeving.

Artikel 13. Overheidsfunctionarissen

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Staat of een regionaal of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat publiekrechtelijke lichaam in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in die Staat worden belast.
2. Diensten bewezen binnen een organisatie of onderneming die handelsactiviteiten uitoefent, zoals een Nederlandse handelsorganisatie of een organisatie van de USSR voor buitenlandse handel, worden niet geacht te zijn bewezen in de uitoefening van overheidsfuncties.

Artikel 14. Hoogleraren, andere docenten en onderzoekers

1. Vergoedingen die een hoogleraar, andere docent of onderzoeker die inwoner is van een Staat en die in de andere Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaren onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een universiteit of elke andere inrichting voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek in die andere Staat, voor dat onderwijs of dat onderzoek ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.
2. Dit artikel is niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek in de eerste plaats wordt verricht voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 15. Studenten en stagiaires

Betalingen die een persoon die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een Staat, inwoner was van de andere Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 16. Overige inkomsten

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 17. Vermogen

1. Onroerende goederen, zoals bedoeld in artikel 10, die een inwoner van een Staat bezit en die zijn gelegen in de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Roerende zaken die deel uitmaken van het vermogen van een vaste inrichting die een inwoner van een Staat in de andere Staat bezit, mogen in die andere Staat worden belast.
3. Vervoermiddelen die een persoon bezit en die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd en roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze vervoermiddelen, zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van die persoon is gelegen. De bepalingen van artikel 6, tweede lid, vinden hierbij toepassing.
4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 18. Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in de USSR mogen worden belast. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die volgens de bepalingen van deze Overeenkomst in de USSR mogen worden belast en die in deze grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze bestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen of het vermogen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.
2. De USSR vermijdt bij het heffen van belasting van zijn inwoners dubbele belasting overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving.

Artikel 19. Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Staat worden in de andere Staat niet aan enige wijze van belastingheffing onderworpen, die anders of zwaarder is dan de wijze van belastingheffing, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.
2. Inwoners of vaste inrichtingen van inwoners van een Staat worden in de andere Staat niet aan enige wijze van belastingheffing onderworpen, die anders of zwaarder is dan de wijze van belastingheffing, waaraan inwoners of vaste inrichtingen van inwoners van derde Staten die dezelfde werkzaamheden uitoefenen, zijn of kunnen worden onderworpen.
3. De bepalingen van dit artikel mogen niet aldus worden uitgelegd dat zij een Staat verplichten aan onderdanen, inwoners of vaste inrichtingen van inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing tegemoetkomingen te verlenen, die door de eerstbedoelde Staat worden verleend aan onderdanen, inwoners of vaste inrichtingen van inwoners van derde Staten krachtens overeenkomsten met deze derde Staten.
4. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort.

Artikel 20. Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaren nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.
2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in

overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden. Indien een regeling is overeengekomen, betaalt de bevoegde autoriteit van de desbetreffende Staat al het teveel betaalde terug of verleent zij bij de belastingheffing de noodzakelijke tegemoetkomingen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook, met inachtneming van de bestaande procedures, met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in de Overeenkomst geen voorziening is getroffen.

Artikel 21. Uitwisseling van inlichtingen

De bevoegde autoriteiten van de Staten delen elkaar alle wezenlijke wijzigingen mede die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

Artikel 22. Grondgebied waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Wat Nederland betreft is deze Overeenkomst alleen van toepassing op het grondgebied in Europa.

2. Voor de toepassing van deze Overeenkomst worden verwijzingen naar een Staat beschouwd als verwijzingen naar zowel het grondgebied van die Staat als naar het continentaal plat dat aansluit op de buitengrenzen van de territoriale wateren (territoriale zee) van die Staat en waarover die Staat soevereine rechten uitoefent in overeenstemming met het internationale recht en zijn eigen wetgeving met betrekking tot de exploratie van het continentaal plat en de exploitatie van de natuurlijke rijkdommen ervan.

Artikel 23. Toepassing van de Overeenkomst

Indien deze Overeenkomst voorziet in een belastingvrijstelling in een Staat die afhankelijk is van een bepaalde tijdsduur, dan heft deze Staat pas belasting nadat die tijdsduur is verstreken, tenzij van te voren bekend was dat deze zou worden overschreden.

Artikel 24. Inwerkingtreding van de Overeenkomst

1. De Overeenkomstsluitende Partijen delen elkaar, langs diplomatieke weg, mede dat de procedures die noodzakelijk zijn voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst zijn voltooid.

2. De Overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag na de uitwisseling van de mededelingen bedoeld in het eerste lid en de bepalingen ervan vinden toepassing met betrekking tot belastingen over belastingtijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking treedt.

Artikel 25. Beëindiging van de Overeenkomst

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een van de Overeenkomstsluitende Partijen is opgezegd. Elk van de Partijen kan, ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken van een tijdvak van vijf jaren sedert de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst, langs diplomatieke weg, een schriftelijke kennisgeving van beëindiging zenden. In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn met betrekking tot belastingen over belastingtijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging van de Overeenkomst is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Moskou, de '21' november 1986, in tweevoud, in de Nederlandse, de Russische en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.